

ہندکوغزلاں، نظماں تے ماہیاں دا پہلا مجموعہ ہزارے وال ڈاٹ کام دی فخریہ پیشکش

انتساب

اس پہلی ہندکو شعاعری دی ای بک دا انتساب ہندکو دے تمام شعرا دے ناں!

ہزارے وال ڈاٹ کام جناب اجمل نذیر صاحب نواں شہر دی بڑی مشکورے
جناں سونڑ بہت سارے شعرا دا ہورا نپڑاں کلام مہیا کیتا۔

اس کتاب دے بڑا نڑے دا ہک ای مقصد اے کہ ہندکو زبان کو نیٹ تے الیکٹرنک میڈیا نچ زیادہ
توں زیادہ عام کیتا جلتے تاکہ زیادہ توں زیادہ لوگ اس توں فیدہ چک ہکن۔
دو مقصد ہندکو دے لخاریاں آں ساریاں دے سامنڑے آنڑاں اے۔

ہندکو دے اوہ شعر اجنہاں نال اس وقت تک رابطہ ہو سکیا اے

لفظاں دے ہار

ترتیب طاہرا احمد طاہر پیشکش ہزارے وال داٹ کام

پدرے دی گل ہدر کردا اے ہدرے دی گل ہدر آنڑے
سدھیاں گلاں کیوں نہیں کردا ایویں بڑدا اے تانڑے بانڑے

اسی ساری زندگی آسٹے پاہویں پیر وی تہو کے پیواں
فیر وی ساڈے پیار دی سبڑو قدرو قیمت گج نہ جانڑے

خبر ے پیار دی کشتی آخر پار دی لگسی یا نہ لگسی
اسی عاشق اتوں شاعر ٹہلی چکی سنے دانڑے

لفظاں دے سو ہار پروواں اُس دی شان بدھانڑے آسٹے
اُسدی لغت اگے ہوندین ساڈے سارے لفظ کانڑے

اسی پہاویں مردے ہوواں پہاویں ساڈا ساہ پیا نکلے
اُساں فیر وی اوکھے لگدین پانڑیے دے دو پھٹکے پانڑے

اجمل نذیرنواں شہرا بیٹ آباد

نظم (نواں شہر)

شاعر (اجمل نذیر)

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

ایہہ تہرتی شیرِ جواناں دی
ایہہ محنت کش انساناں دی
مزدوراں دی دہقاناں دی
اچے ٹہاکیاں تے میداناں دی

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

اتھے علم دے دیوے بلدے نہیں
اتھے پیار دے چہکھڑ چلدے نہیں
موہنڈے جوڑ کے سارے کھلدے نہیں
ہر خوشی تے غم بچ رلدے نہیں

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

اتھے چشمے ٹھنڈیاں پانڑیاں دے
مزے لوکاں دی آنڑیاں جانڑیاں دے
ہاسے کھیڈے نہیں اتھے ہانڑیاں دے
اتھے قصے لوک کہانڑیاں دے

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

ٹہاکے کیہرا پاون باہنواں دا
اتھے مول نیہ آ کجھ چاہواں دا
ہر قوم دے پیہنڑ پہراواں دا
ٹھنڈی ٹھار چنار دی چھانواں دا

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

جڑے دوروں پاروں آندے نہیں
چھولی پیار دی پھر کے جانڈے نہیں
جدوں دوجا پھیرا پاندے نہیں
اتھے آ کے کہار بنڑاندے نہیں

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

اتھے امن اے ہر اک کہار اندر
انہاں چپہڑاں ، توت ، چنار اندر
ہر مسجد تے دربار اندر
ہر موسم دی مہکار اندر

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نہیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نہیں

نواں شہر میری پہچان اجمل
اتھے ہر ودھیا انسان اجمل
اتھے خوشیاں دے سامان اجمل
میں اس تے واراں جان اجمل

اتھے سوہنڑیاں سب سوغاتاں نیں
نواں شہر دیاں کے باتاں نیں

نظم بجزدی رناں دی فریاد

شاعر۔ قاضی ناصر بخت یار خان

تہکا مُکا کردا رہندے ، درد اندروں اٹھدا رہندے
ایویں گلاں چُھدا رہندے ، سترے جوگا کٹھدا رہندے
کُکڑ جا مزماناں وسطے آنے آپ پکائیں مائیے
شوقاں نال میں تڑکا پایا ، چینگڑ پائین ہر دل پائی اے
لوہکی جی ہک غلطی ہوئی اے ککڑ پانڑا یاد نیھ رہیا
ایویں گلاں چُھدا رہندے ، سترے جوگا کٹھدا رہندے
آنے اج میں عیشاں کرساں ، روٹی آپ پکائیں مائیے
شوقاں نال میں آٹا گدا ، تو رخیا ، روٹی پائی اے
لوہکی جی ہک غلطی ہوئی اے چھلا لانڑا یاد نیھ رہیا
ایویں گلاں چُھدا رہندے ، سترے جوگا کٹھدا رہندے
آنے دوئیے روزہ رخساں سرگی نال جگائیں مائیے
شوقاں نال میں روٹی گٹی ، تھندا پائیے ، چینی پائی اے
لوہکی جی ہک غلطی ہوئی اے نال جگانڑا یاد نیھ رہ
ایویں گلاں چُھدا رہندے ، سترے جوگا کٹھدا رہندے
آنے پیکے جائیں مائیے ، کج نال کنی کا آئیں مائیے
شوقاں نال پکوان بڑھائے کھاری پھر کے کہار پچھائے
لوہکی جی ہک غلطی ہوئی آپے آنڑا یاد نیھ رہیا
ایویں گلاں چُھدا رہندے ، سترے جوگا کٹھدا رہندے
تہکا مُکا کردا رہندے ، درد اندروں اٹھدا رہندے
ایویں گلاں چُھدا رہندے سترے جوگا کٹھدا رہندے

اے	ہزارہ	دیس	سوہنٹرا	ساڈا
اے	تارا	اے	اکھاں	ساڈی
اے	شناخت	اپنڑی	منگی	اساں
اے	درخواست	اے	اپنڑی	دتی
اے	ہزارہ	صوبہ	بٹنناں	ہونڑ

اے	ہزارہ	دیس	سوہنٹرا	ساڈا
اے	تارا	اے	اکھاں	ساڈی

اے	کہار	اپنڑا	منگیا	اساں
اے	پہار	اتنا	تساں	کیوں
اے	چارہ	نئیں	ہور	ہونڑ

اے	ہزارہ	دیس	سوہنٹرا	ساڈا
اے	تارا	اے	اکھاں	ساڈی

اے	کھلنا	تے	پیراں	اساں اپنڑے
اے	چلنا	ای	نکا آپ	نکا
اے	ہزارہ	سارا	ملیا	دیجیو

اے	ہزارہ	دیس	سوہنٹرا	ساڈا
اے	تارا	اے	اکھاں	ساڈی

طاہرخان سواتی

اتھا کدے مڑا یا نہ ہووے میں نہ اتھار ہواں

مڑے نال نہ بولے ماہی کراں میں جتن ہزار

عشق بچ روگ ہزار

توں ایں مڑے دل دا سجن توں ایں مڑا یا

تڑے جیا ہو نہ کوئی مڑے جے لکھ ہزار

عشق بچ روگ ہزار

تڑیاں سوچاں چہلیاں کیتا ہوئیاں عشق بیمار

چھوڑ کے تڑی بستی سجناں لائے دل نال روگ ہزار

عشق بچ روگ ہزار

بھیس بٹا کے جوگی والا گاند پھرے خالد

عشق بچ روگ ہزار او سجناں عشق بچ روگ ہزار

سید خالد حسین شاہ

نعتِ رسولِ مقبول ﷺ شاعر (قاضی ناصر بخت یار خان)

دل کردا اے اَج نعتِ آخاں سرکارِ مدینے والے دی
لجپالِ مدینے والے دی سردارِ مدینے والے دی

احمد ، حامد ، سید ، شاہ جی صلی اللہ صلی علی
دردواں دی پک چھانٹ کراں منٹھارِ مدینے والے دی

اے غمِ اَج میرے کول نہ آ میری باگِ رکابِ دی دتخِ ذرا
مانھہ آس امید اڈیک لگی عنخوارِ مدینے والے دی

اُسِ حسنِ یوسف دے چرچے میں منیا جگِ بچِ ہوئے نی۔
پر ساری دنیا توں سوہنڑی ہنوارِ مدینے والے دی

سرنواں دتخِ کہاڑی دا ایہہ عشقِ بے دے دی تانڑی دا
سنڑوازِ حرا دے غارِ بچوں میں وارِ مدینے والے دی

ایہہ ناصر دا ہر ساہ آنے ہتھ چا کے روزِ دعا آنے
کرے پھیری ٹوری لا آواں ہک وارِ مدینے والے دی

نظم استاد

شاعر۔ قاضی ناصر بخت یار خان

دوٹاں بدھا چھوڑے کم استادوں دے
پیرڈ ضائع ہوئے لم سم استادوں دے
ماتحتاں پنج بہہ کے دعوے کردے بہوں
پر ہوندے ریشم دے تھم استادوں دے
انڈے مودی آندے نیں، لسی جونی آندی اے
زیدی کل آنڑسی کڑم استادوں دے
انجو بچھدا کوئی وی نیھ امتحاناں پنج آندے
اج سیب استادوں دے کل ام استادیں دے
مندری عادت نیھ بجدے اوکھے ویلے تے
پر خوشیاں پنج پھلڈے بم استادوں دے
فیل کراسڈی بیر استادوں دی
کدے پاس کروانڑ یار کرم استادوں دے
چونڈی نسواراں دی سنگ آخری عمری دا
ہوندے چلماں دے سوٹے دم استادوں دے
ککڑ ہیڈ کلرکے دا بوجے چوکیداراں دے
بابو کھاندے نیں بچے کھم استادوں دے
پنج کلاساں خالی اے پر ٹیوشن سنٹر تے
پیرڈ لگدے نیں جم جم استادوں دے
سوچ ذرا ناصر ہیویں توں استاد آخر
پلا چاسیں ننگے ہوسن شرم استادوں دے

نظم "پہلیکھا"

شاعر (نیازت علی نیاز۔ مانسہرہ)

سنڑیا میں خاموش محبت ٹک کے ٹردا پنڑی اے
سنڑیا میں اظہار کروتے پنڑیئے پنچ طوفان آجلدے
نال کنارے ڈب جلدن
چڑھ چڑھ آندیاں موڑھاں نال سارے ڈا کے رڑجلدن
سنڑیا میں کدے ملے محبت مرجلدی اے
سمجھ نہ بکیا
سنڑی سنڑائی پنچ میں آکر کے فرسیتے ہوٹھ
تے اندر پنچ ہک وحشت پالی
جس سنڑ سب کچھ تہوہ سٹیا
میں آپنڑا آپ ڈبو سٹیا
ہر ویلے دے پہامڑاں پنچ میں زندگی آپنڑی ساڑسٹی
اک لگی محبتاں دی پچتاں پنچ جنڈری آپنڑی مارسٹی

انپڑے ہزارے وال پہراواں دے بے شمار خطوط روز ملدے نیں جنہاں پڑھ کے۔ تے
 انہاں توں متاثر ہو کے میں اے نظم انہاں ساریاں ہزارے والاں دی نذر کرناں آں جیہڑے
 انپڑے دیس توں دور رہ کے انپڑے پیاریاں آسٹے روزگار کماندے نیں۔ سواتی (ایڈمن
 ہزارے وال ڈاٹ کام)

میں	انپڑے	وطن	آں	چھوڑ کے
سارے	رشتے	تروڑ	کے	کے
کہار	توں	باہر	آیاں آں	آیاں آں
میں	پہنڑ	انپڑی	بیاہنڑی	اے
میں	تبی	انپڑی	پڑھانڑی	اے
میں	جند	ایویں	لنگانڑی	ایں
اوہ	گلیاں	یاد	آونڑ	مہاں
اندروں	اندری	کھاونڑ	مہاں	مہاں
یاداں	ہونڑ	ستاونڑ	مہاں	مہاں
میں	رات	دا	اوہ	تارا
جیہڑا	ساریاں	آں	پیارا	آں
پر	اتھے	کہلا	کارا	آں
میں	دکھاں	دی	سولی	چڑھ
میں	یاداں	نال	وی	لڑ گیا
وطنناں	دا	اے	دکھ	چناں
میری	جانی	دے	اندر	وڑ

تہرکا مہکا کردا رہندائے درد اندروں اٹھدا رہندائے
ایویں گلاں کٹدا رہندائے سترے جوگا کٹدا رہندائے

کٹو جیا مزماناں آسے آنے آپ پکائیں مائی اے
شوقاں نال میں تڑکا لایا چینگو پائے ہر دل پائی اے
لوہکی جئی ہک غلطی ہوئی اے کٹو پانڑا یاد نہیں رہیا

آنے اج میں عیشاں کرساں روٹی آپ پکائیں مائی اے
شوقاں نال میں آٹا گدہا تو رخصیا روٹی پائی اے
لوہکی جئی ہک غلطی ہوئی اے چلہا لانڑا یاد نہیں رہیا

آنے دوئیں روضہ رخساں سرگی نال جگائیں مائی اے
شوقاں نال میں روٹی گٹی تھندا پایائے چینی پائی اے
لوہکی جئی ہک غلطی ہوئی اے نال جگانڑاں یاد نہیں رہیا

آنے پیکے جائیں مائی اے کج نال کہنی تا آئیں مائی اے
شوقاں نال پکوان بنڑاں کھاری پھر کے کھار پُچائے
لوہکی جئی ہک غلطی ہوئی اے آپے آنڑا یاد نہیں رہیا

قاضی ناصر بختیار

غزل (اجمل نذیر)

آنڑا بیھ تے فر نہ سگیو ، سکے لارے لایا کرو
سکیاں پکیاں قسماں چا کے دل نہ فر تڑپایا کرو

ڈرنے ولیاں ہور وی جائیاں ، کولوں ڈرنا کھجا
مڑد او تے مڑد بنڑو ، ایویں نہ کہیرایا کرو

جرگے بچ بے جلنڑاں پیوے ، کونا مل کے بیہندے او
کچھ نہ کچھ فرمایا کرو ، حق آپنڑا جتایا کرو

سیتی بچوں پھر جلدے او تسی آپنڑیاں گلاں توں
ملنڑے دا بے ویلہ آوے ، وعدے آں نبھایا کرو

چہنگو نال اڈردے او پے ، دولت نیا چنگی شے وے
کونڑ آخدے بے ضائع کرو ، جانی اتے لایا کرو

تسی ہک کارتوسے نال پاہنوںے سو سو کہگیاں مارو
ساریاں گلاں من کہنسیں پر مٹھا تھوڑا پایا کرو

ناصر وسطے برنی جامن ، اجمل وسطے شکر پارے
اساں سکیاں یاریں اتے ، ایویں نہ ٹرکایا کرو

نظم (تصویر)

شاعر اجمل نذیر

میں ایہہ چاہواں آپنڑے وطن دانغمہ لکھاں
جس بچ ذرے ذرے دا میں عکس سجاواں
سوہنڑیاں سوہنڑیاں لفظاں نال تصویر بنڑاواں
ٹہا کے، دریا، ندیاں، نالے، صحراواں دی ریت پھلوراں
لفظاں دی میں تسبیح رولاں
ہر منظر دا عکس ٹٹولاں
میداناں دی ساوی چادر اکھیاں بچ پئی لشکاں مارے
سوہنڑے وطن دے ہر منظر دی یاد سمندراں بچ پئی تارے
پرا ایہہ موسم سیتی بچوں
ہر منظر دارنگ بدلاندن
لفظاں اگے ڈگالاندن
پیہڑی قسمت، میری ایہہ تحریر ادھوری رہ جلدی اے
خواہش تے تدبیر ادھوری رہ جلدی اے
میری ہر تصویر ادھوری رہ جلدی اے
میری ہر تصویر ادھوری رہ جلدی اے
اجمل نذیر
نواں شہرا بیٹ آباد

فون نمبر: 03219804967

غزل

ٹردیاں ٹردیاں ادھے راہ پنج بہہ جلدے آں
لوک جائی کو اپڑ گہندن اسپں رہ جلدے آں

دنیا ساری سیندی اے اسپں جاگدے آں
خلقت اٹھ کے کماں تا لگے سے جلدے آں

کوئی زورا والا اسدی گچی کی ناں پکڑے
اساں کو بی کوئی لسا تھاوے پے جلدے آں

ایہہ ناں سمجھیں زمانے دیاں سٹاں نیں لگیاں
دل جیندن ہس کے جانی تا سہہ جلدے آں

حوصلے اتنے طوفاناں دے منہ موڑ چھوڑاں
کدے جان دینجیں تے چھانگو نال بی ٹہہ جلدے آں

نیاز کوئی سمجھے یا نہ سمجھے آپا درو
لوکاں کو پیغام نواں ہک دے جلدے آں

آپڑیں اندر بنڑائے جالے غم پالے کے فیدہ
لوکاں کو آپڑیں زخم دسالے لوک ہسالے کے فیدہ

اسدی محبت دلا نال لائی، اتھروں پی کے عمر لنگائی
ساری عمری اسدے چالے اساں سمہالے کے فیدہ

فصلو نکل کے ہوگئی شرط تے نال تہپاں دے سڑ گئی زمی
بہر بی گئی بے ٹیمی بارش ، بگے نالے کے فیدہ

رتیساری اکھیاں چھوڑیاں کہلناں جوگے نہرے نال
فزری دے جدوں نکلے اجالے دیوے بالے کے فیدہ

نیازت علی نیاز

حرف پاواں تے کدے لکیراں ساری راتی
ورقے لکھاں لکھ کے چیراں ساری راتی
دنیا پھر دیاں گلاں کردیاں آپا پنج
کنداں میں تے مڑیاں تحریراں ساری راتی

نیازت علی نیاز

نیازت علی نیاز

تھک جلدے بندہ تھک جلدے

چھٹ کھڑی بہہ ذرا دمہ کر کہن

لمے سفر اتو آئیں نالے دور جلسیں

تھک جلدے بندہ تھک جلدے

نال کوئی نہیں مکو کہلا لگدیں، ورے نال کونڑاے

ٹریاتے کہلا ملا

ہک فردوتے ترے فر، دہ

دہ کرسو کر اندروا کہلے آں

کدے مچ خوش آں یا فرنگ آں

آپڑیں ای سنگی آں تے آپڑاں ای سنگ آں

کتھا جلسیں تے منزل کھڑی، ورے اتھا کھڑی منزل اے ٹرناں ای ٹر نہیں

تھپ اے بارش اے بہریئے سیالے

ٹرناں ای ٹر نہیں

راہ بی تے اوکھے، ورے اوکھا ہو یا کے جد ٹرناں نصیب اے

سدھے پاویں پد رے کھلے یا تریڈے جد ٹر نہیں تے ٹر نہیں

ٹردا ای ریں یا دینجیا بی پینی کج

دینجیا تے ہوسی تد، جہڑے راہو آئیں توں ادروتے راہ بچ مچ کج دستے

ساوا، پیلا، نیلا نالے کالا چٹابی

کالا چٹا دینجیا تے ابھی مچ کردے

اتھا رنگورنگ ورے رنگ بدرنگ اے پکا کوئی رنگ نہیں

مچ کج دتخ کہدا، مچ کج دتخسین، اتھا مچ کج ورے کج بی نیں سنگیا

اکھی دا فریب اے تے سارا کوڑاے

پچھ فریج کے اے

جہڑا نیں دیتخیا

تائیں اسیں ٹردیاں، ٹردے ای رہندے آں

چھٹ کھڑی بہہ ذرا دمہ کر کہن

تھک جلدے بندہ تھک جلدے

کراچی تو بد یا ہونٹوں دا منظر
 مامے دی خبر کہنیں تے ماسی کو سلام آخیں
 اگا کولوبل اے ہونٹ مٹا گلغام آخیں
 نکابی ہونٹ آپڑیں کماں تا لگ ریئے
 لوڑاے بس تسدی دعائیاں دی چھام آخیں
 ساریاں دا پچھ کے آئیں گئیں کدے دارے کو
 سنڑ یا جینڑاں جو گیا کل جلدیں ہزارے کو
 ذرا کہن کے آئیں سارا حال مٹے دیسا دا
 کے بنڑیے صدیقادی ڈوگی دے کیسا دا
 آخیں گل اسدی یاد کی نہ رخدے او
 پروں میں آخیا آسا کشمیری کھیسادا
 منیا میں سو ہنڑ یوتساں دے لارے کو
 سنڑ یا جینڑاں جو گیا کل جلدیں ہزارے کو
 نال مڑی ماؤ جو گے پتلی لون کھڑیں
 بابودیاں تھیاں جو گے بنگاں تے کون کھڑیں
 ڈبے بیچ لالے دے بوٹ عن کپڑے دے
 کہن کے ٹیشٹاں اتو حلوے سوہن کھڑیں
 تے ڈولار بڑی دادیہیں وقارے کو
 سنڑ یاں جینڑاں جو گیا کل جلدیں ہزارے کو
 کلچے گھڑی والے تے سرناں دا سلاٹا آنڑیں
 پاٹھی دیاں دانڑیاں دانڑوڑا ہک باٹا آنڑیں
 سنجی تے اچار کہرا دیاں غنڈلاں دا
 پہال کے جنڈرا اتو مکئی دا آٹا آنڑیں
 آنڑیں کھویا بی گئیں کدے بے دے نظارے کو
 سنڑیے جینڑاں جو گیا کل جلدیں ہزارے کو

مڑناں والے دے تاثرات
گل ہونڈ پر دیسیاں دی ٹھکی لگدی اے
آئیاں ملخوتے دنیا ای پھکی لگدی اے
بیان کرے نزع دا او ویلا کونڑ ساء والے
چہری کسی کولو تلاں جہڑی چھکی لگ دی اے
ٹکراں روزی دیاں اتھا کم نہیں وارے دا
وسانال نہیں سٹیا ساں ملخ ہزارے دا
نیازت علی نیاز

غزل

ٹردیاں ٹردیاں ادھے راہ پنج بہہ جلدے آں
لوک جائی کو اپڑ گہندن اسیں رہ جلدے آں

دنیا ساری سیندی اے اسیں جاگدے آں
خلقت اٹھ کے کماں تا لگے سے جلدے آں

کوئی زورا والا اسدی گچی کی ناں پکڑے
اساں کو بی کوئی لسا تھاوے پے جلدے آں

ایہہ ناں سمجھیں زمانے دیاں سٹاں نین لگیاں
دل جیندن ہس کے جانی تا سہہ جلدے آں

حوصلے اتنے طوفاناں دے منہ موڑ چھوڑاں
کدے جان دینجیں تے چھاگو نال بی ٹہہ جلدے آں

نیاز کوئی سمجھے یا نہ سمجھے آپا درو
لوکاں کو پیغام نواں ہک دے جلدے آں

روندے دیوے

اکھیاں دے دیوے ساڈے رو رو بل گئے
کدی سجڑاں دی کندھاں نال ٹھولا کے کھل گئے
خبرے کیڑی دنیا اچ گم گیا اوہ
یاداں آلے تیر اساں جائیوں جائیوں سل گئے
اُس دیاں لاریاں نے کیتا اے تباہ اساں
اللہ جانڑے ایجا کیڑا کیتا اے گناہ اساں
طعنیاں سوڑ سیدناں میرا ساڑسٹیا
اس غربت مہاں سولی اتے چھاڑسٹیا
اپڑے خیالاں بچ چنگا پہلا ریہنا ایہاں
کدی کدی جل کے تے سنگیاں کو ل بہناں ایہاں
ہونڑا کھیاں دے اتھرو نے کہ مکدے ای نہیں
بوہے اتے کھلتے ہوئے یاداں دے عذاب طاہر
لکھ روکاں کدے وی اے رکدے ای نہیں

طاہراحمد طاہر

میرے درداں داداروتیرے کول چناں

میں بولاں یا نہ بولاں توتے بول چناں

زخم دے دلے اتے لگے اساں دکھیاں دے
ویلے لنگن نہ ترسدیاں اکھیاں دے
دیوے بلدے رئے پرچھتیاں دے
ساڈے لائے نی کیجے تو مول چناں

میرے درداں داداروتیرے کول چناں

میں بولاں یا نہ بولاں توتے بول چناں

میرے دلے اتے کیتے نے توں وار جانے
زخم جانی اتے لائے تد ہزار جانے
فیر وی کردے رئے آں تداں پیار جانے
اساں کٹڈیاں بچ نہ ایویں تو رول چناں

میرے درداں داداروتیرے کول چناں

میں بولاں یا نہ بولاں توتے بول چناں

طاہر احمد طاہر

جیسے تحریک ہزارہ

اجمل نذیر

اے ہزارے وال تجھ کو ہو سلام

یہ تری قربانیاں رنگ لائیں گی

تو تشخص کیلئے بیتاب ہے

اس لیے تو شاملِ احباب ہے

تیری کھوئی ذات تیرا خواب ہے

اے ہزارے وال تجھ کو ہو سلام

اک تعصب ہے تمہاری تاک میں

تجھ کو روندے جو خس و خاشاک میں

غرق کرد و ظلمتوں کو خاک میں

اے ہزارے وال تجھ کو ہو سلام

لکھ رہے ہو خون سے تم داستاں

چھٹ رہا ہے چاروں جانب سے دھواں

منزلوں کا صاف دکھتا ہے نشاں

اے ہزارے وال تجھ کو ہو سلام

یہ تری قربانیاں رنگ لائیں گی

اے ہزارے وال تجھ کو ہو سلام

سلام تحریک ہزارہ

اجمل نذیر

سلام اے جاگتی قوم ہزارہ تجھ پہ جاں صدقے
تری جرأت کو دیکھے تو کہے تجھ سے یہ ماں صدقے

تجھے اپنے تشخص پہ کوئی غلبہ نہیں منظور
یونہی عزم مصمم سے رہے نام و نشاں صدقے

تری قربانیوں نے اب نئی تحریر لکھنی ہے
تمہارا ولولہ یونہی رہے ہر دم جواں صدقے

کبھی بھی ظلم کے آگے نہیں جھکنا نہیں جھکنا
کبھی منزل کے آنے تک رکے نہ کارواں صدقے

تجھے صوبہ ہزارہ کی یہ جنت مل ہی جائے گی
ترے جذبوں سے ٹوٹے گا سدا کوہِ گراں صدقے

سلام اجمل کہے تیری محبت کے قرینوں پر
ملا کر اپنے شانوں کو رہو یونہی رواں صدقے

شاماں پیون ، راتاں چڑھن ، کدے نہ ہووے سویرا
سورج چمکے ، دن چڑھے ، اکھاں اگے رہوے ہنیرا

دُنیا دے غم میں دتخ کے کیوں انپڑا سینہ سازاں
اسی ہور غماں دا کے کرنڑاں ہک تیرا غم ہتھیرا

برے لنگھے چھوڑ وطنوں نوں پردیس جا بسیاں ایں
اج بی تداں وازاں مارے ویہڑے دا کچا ہنیرا

غم دے چرٹے تے بیٹھی دُکھ دا سوت میں کتاں
شام دی لالی اداس رہوے نالے چیرکاں مارے ہنیرا

ہنجواں دے بادل چھائے طاہر دُکھ دی بارش بردی
غم دی اگ دے شعلے نچن پہریا رہوے چار چنیرا

طاہر احمد طاہر

چن بی اوہی چڑھدا اے
پھل وی اوہی کھڑدے نے
روز رات دے پچھلے پہراں پنج
تارے چم چم کردے نے
تتیاں شکر دپہراں بعد
شام دے ٹھنڈے سایاں پنج
مٹی خشبو دیندی اے
کھر دے کچے بنیریاں تے
میں اج بی دیوے رخی آں
اج بی مہاں شام سویرے
تیری ڈیکاں چین نہ آونڈ دیندیاں
سب دے سائیں کھر آں آندے
میں راہواں تے بیٹھی رہندی آں
بس تیرا رستہ تكدے تكدے
کھٹے ، مٹی پھکدے پھکدے
میں دیس پرانے ٹرجانڑا
فیئر توں لبھدا رہویں مہاں
میں مڑکے کدے نیں آنڑا

طاہراحمد طاہر

دُکھاں دی کالی رات دے دے کے ٹُر گیا ایں
اکھاں انج سدا دی برسات دے دے کے ٹُر گیا ایں
کہلی بیٹھی راہواں تے بس تداں میں ڈیکاں
سوہنٹریا کیجئے جئے حالات دے دے کے ٹُر گیا ایں

~
طاہراحمد طاہر

دلے دے اندر
ڈونگے سمندر
کونٹر دلاں دیاں جانٹیں
خاک بی اتھے
نور بی اتھے
نار بی اتھے
کونٹر کنجو پچا نٹیں
بس
پک اللہ ہی سب جانٹیں

~
طاہراحمد طاہر

راہواں بیچ پھل ڈاھواں تیرے
بت دن رات بڑاواں تیرے۔۔

تیرے نال اے میرا جینڑا مرڑا
ہر دم میں گیت گاواں تیرے

”کیڈا سوہنڑا تداں رب نے بڑایا“
میں صدقے ہوندا جاواں تیرے

دل آں ساڑی جاوڑ ہونڑ تے
پہانبڑ بالیا دل اچ ساہنواں تیرے

حالوں بے حال ہویاں تیرے کچھے طاہر
بس فکراں، چیتے، غم کھاوڑ تیرے

طاہراحمد طاہر

بک عاشق دی دُعا

جے میرے دل توں کچھیں تے فیر
کوئی ایجا جیہا شاہکار بھیں
جیہڑا سارے جگ توں نرالا ہووے
نہ بہوں چٹا ہووے
نہ بہوں کالا ہووے
تھوڑا دُده ملائی ہووے
نویں جوانی آئی ہووے
بس کج اجیہا حساب بنڑے
کہ اکھاں دی شراب ہووے
ہونٹاں دا گلاب ہووے
نسیاں دا چناب ہووے
حُسن دا مہتاب ہووے
انگ انگ مست ہووے
”حبیب عنبر دست“ ہووے
سونج زبردست ہووے
حُسن عشق پرست ہووے

اکھاں پیار دی جوتی ہوونڑ
دند چٹے دُده موتی ہوونڑ
بال شام دے سائے ہوونڑ
ہاسے جس دے ہمسائے ہوونڑ
قدر و دے بوٹے وانگڑ
کھ چین دے ٹوٹے وانگڑ
لبھدے ربا
اجیہا شاہکار مہماں
جیہڑا کدی نہ دیوے آزار مہماں
سُنڑ کہن میری دُعاواں ربا
تیرے ترلے پاواں ربا

طاہر احمد طاہر

میرا مُلخ ہزارہ

میری زندگی بچ بس

ایہی ہک کمی اے

میں تیرے تے دور بوہت دور رہناواں

تیرے ہجر دے غم سہناواں

میرا مُلخ ہزارہ

مہاں لہھیا نہیں دو بارہ

میں رات دے چن توں پچھنا آں

میں دیہڑ دی لوئی بچ لہھنا آں

میں شام دے ڈب دے تارے کولوں

طاہر احمد طاہر

اج وی تیرا راہ پچھنا آں

دُکھاں داما را

دُکھاں داما را میں بے چارہ
لبھدا نئیں مینوں کوئی سہارا

دل تے زخماں دے تیر وی ہن
اکھاں ونج دُکھاں دے نیر وی ہن
مونڈھیاں تے غماں دا بوجھ اے بھارا

دُکھاں داما را میں بے چارہ
لبھدا نئیں مینوں کوئی سہارا

وطنوں توں اٹھ کے جا جاتے رُدا ہاں
تیریاں ہوواں نوں نئیں پُہلدا ہاں
پھر یا آں میں دُنیا نئیں لبھیا ہزارہ

دُکھاں داما را میں بے چارہ
لبھدا نئیں مینوں کوئی سہارا

طاہر احمد طاہر

تیرے حسن دے قصیدے لکھدا رہساں
کدے وی نہیں انہاں قلم دو اتاں مکنڑا
غم دی کالی چادر سرتے رہنڑی سدا
کدی نہیں کالیاں ہنیریاں راتاں مکنڑا
طاہراحمد طاہر

ہونڑی دے دلے بوہے ٹھو کے
اسی بے چین بیٹھے آں رو کے

فیر تیری یاد ستانڑے آ گئی اے
لہو دے اتھرو روانڑے آ گئی اے

دسو مہاں میں کے کراں
اسدی یاد دے آں کھا گئی اے

جیہڑی سٹ کے راہ وچ ٹر گئی اے
اکھاں وچ اتھرو پھر گئی اے

جدے بعدوں جندڑی ہر گئی اے
میرے دل تے زخماں دے تیر چلا کے

مہاں سو سو اتھرو خون دے روا کے
اسدی یاد فیر ستانڑے آ گئی اے

طاہراحمد طاہر

دل کڈ کے کہن گئی نال
 گڑی سوہنڑی ہزارے وال
 سہناں سب کج چپ کر کے
 پھرن سینے اتے سپ بنڑ کے
 تیرے لے لے کالے وال
 دل کڈ کے کہن گئی نال
 گڑی سوہنڑی ہزارے وال
 بالاں لمیاں جان پھسائی
 میں ہوگیاں سودائی
 جانی اُتے پیا جنجال
 دل کڈ کے کہن گئی نال
 گڑی سوہنڑی ہزارے وال
 تیری اکھیاں چم چم تارے
 تیرے ہونٹھ سوہنڑے پیارے
 ساری دُنیا تے ملے نہ مثال
 دل کڈ کے کہن گئی نال
 گڑی سوہنڑی ہزارے وال
 تیرے باد نہیں ہونٹھ گزارے
 راتاں لنگیاں گنڑ گنڑ تارے
 اساں لُٹیا اے تیرے جمال
 دل کڈ کے کہن گئی نال
 گڑی سوہنڑی ہزارے وال

دوٹاں بدھا چھوڑے کم استادان دے
 پیڑ ضائع ہوئے لم سم استادان دے
 ماتحتاں پنج بہہ کے دعوے کردے بہوں
 پر ہوندے ریشم دے تھم استادان دے
 انڈے مودی آندے نیں ، لسی جونی آندی اے
 زیدی کل آنڑسی کڑم استادان دے
 انجو بچھدا کوئی وی بیھ امتحاناں پنج آندے
 اج سیب استادان دے کل ام استادیں دے
 مندی عادت بیھ بجدے اوکھے ویلے تے
 پر خوشیاں پنج پھٹدے بم استادان دے
 فیل کراسڈی بیر استادان دی
 کدے پاس کروانڑ یار کرم استادان دے
 چونڈی نسواراں دی سنگ آخری عمری دا
 ہوندے چلماں دے سوٹے دم استادان دے
 ککڑ ہیڈ کلرکے دا بوجے چوکیداراں دے
 بابو کھاندے نیں نیچے کھم استادان دے
 پنج کلاساں خالی اے پر ٹیوشن سنٹر تے
 پیڑ لگدے نیں جم جم استادان دے
 سوچ ذرا ناصر ہیویں توں استاد آخر
 پلا چاسیں ننگے ہوسن شرم استادان دے

قاضی ناصر بختیار

سید خالد حسین شاہ
کوئی ساوی تر مائیا
شریکاں نوں میل کردیں تے سی سی سانوں وی کر مائیا

کوئی پائے دی مکھ مائیا
تیرے نال چھیٹ کرنی توں کمپیوٹر سکھ مائیا

بے اُتے کہا مائیا
نیٹ دی سہولت نہی توں آپ ہی آ مائیا

چڑی بو ہے تے جا بیٹھی
فلانی دل والی نوں لاک میں لا بیٹھی

حویلیاں دی ریل ہووے
جداں میل کراں جے تیرا ای میل ہووے

کپڑے دا بر مائیا
دل تینوں میل کیتا ڈاؤن لوڈتوں کر مائیا

کوٹھیا لے دی بس مائیا
پاسورڈ دل والا کدے سانو وی دس مائیا

دندا بچ گیا آری دا
لوکاں دے ماہی کمپیوٹر سکھدے تے ساڈا ڈریو رلاری دا

کھگی بنے تے جا بیٹھی
ماہی نہی من داسارا بیلنس مکا بیٹھی

مونڈے تے شمال کراں
سنگل پورے نیہ کنجیو ہداں میں کال کراں

کوئی ساوی چاء مانیا
نیٹ ورک بزی ملدا اتوں آپ ہی آمانیا

کہڑا پانڑیں دا پہر چھوڑو
کال پہاویں نہ کرو ایس ایم ایس تے کر چھوڑو

کوئی گڑ دیاں دور وڑیاں
مُحتبتاں بچپن دیاں ڈیلیٹ توں کر چھوڑیاں

مجھی پانڑیں تے تار چھوڑو
گل پہاویں نہ کرو مس کال تے مار چھوڑو

کوئی کالی سیاہ کہوڑی
تیریاں مس کالاں توں اسماں سم بدلا چھوڑی

پانڑیں جگ وچ پا چھوڑو
مانی نوں کال کرنی ایزی لوڈ کرا چھوڑو

سوہناں دیس ہزارے دا
سوہنڑاں دیس ہزارے دا
اے مُلُخ ہے مچُ نظارے دا

سوہنڑے سچے تے مٹھے اے ہزارے وال
دکھ درد بچ رہندے جہڑے نال نال
اے ٹکڑا چن تے تارے دا
میرا سوہنڑاں دیس ہزارے دا

ہریپور اتھا تے ٹھنڈا ایبٹ آباد اتھا
کوہستان اتھا تے سانجمانسہرہ اتھا
اے مُلُخ اے پھلاں دے کھارے دا
میرا سوہنڑاں دیس ہزارے دا

اتھا ٹھنڈیاں ہواواں کاغان دیاں
تے اُچیاں اے چوٹیاں نارن دیاں
ساوا سبزہ پکھل کنارے دا
میرا سوہنڑاں دیس ہزارے دا

لُو چلدی اے جدوں پنجاب دے بچ
ٹھنڈا ہوندا اے موسم اس ہزارے بچ
یاد آندا ہے موسم فیر اس مُلُخ پیارے دا
میرا سوہنڑاں دیس ہزارے دا

میں سارے پاسے پھر آئیاں تے ساری دُنیا دیکھ آئیاں
میں چین گئیاں جاپان گئیاں پَر مُڑ کے پاکستان گئیاں

کوئی ہو ر وطن نہی مڑے گزارے دا
میرا سوھنڑاں دیس ہزارے دا

رب دتا ہے حُسن اس کو رَج رَج کے
غیر تمندر ہندے اتھا گج وَج کے
پنواں صوبہ ہے صوبہ ہزارے دا

میرا سوھنڑاں دیس ہزارے دا

سید خالد حسین شاہ

مچ مزوریاں کیتیاں نے تے ہونڑیا دوطناں دی آئی ہے
ساہ مک گئے نے اتھر وٹک گئے نے اساں تہی ٹکٹ کٹائی ہے
تریلہ ڈیم جلساں ٹھنڈیانی دیکھساں کباب کھاساں قلندر آباد بازارے دا

میرا سوھنڑاں دیس ہزارے دا
کاغان جلساں ناران جلساں میں تھا کوٹ بٹل تے بٹگرام جلساں
شکلیاری جوڑی تے ڈاڈری سیرتوں بعد میں سدا اپڑیں گراں جلساں
ہونڑاں امان اے ہی ہے اس عشق بیمارے دا

میرا سوھنڑاں دیس ہزارے دا
جل جلاں خالد ہزارے کو
ٹھنڈے مٹھے تے سچے نظارے کو

خالد حسین شاہ

پہاڑی دیسی ماہیے
کوئی نیلی مریج ہوواں
چاتی ہوواں صابن دی تے تیرے جسم اُتے خرچ ہوواں

کوئی رکلی نال ٹنگ پونڑاں
اک واری ہور کہنو میرے مایے داناں سوہنڑاں

کنگا چھکلیا میں بالاں توں
عمر دراز ہووی نہی لہندی ایں خیالاں توں

کوئڈا بچ گیا پیٹی دا
اک ماہی ہے سوئڑاں دو جامبر کمیٹی دا

میں کھلتی آں لینڑاں نال
دردمہہ ماہیے داتے کے بنڑسی جنویراں نال

کوئی بدلے دا چکڑ پیا
لوکاں دی نظر لگی میرا مایا نکھر گیا

کوئی رستہ گائیاں دا
میرے جیاد دل ہووی پتا لگی وے جڈائیاں دا

کوئی گلے وچ گانی ہے
خط میرے مایے دا میرے کول نشانی ہے

کوئی کپڑے تہوئی آں
نالے بڈاں یاد کراں تے نالے چھم چھم رونی آں

گولہ پھٹیا ٹھاہ کر کے
راہ بیچ قبر کرو ماہی لنگے وے دعا کر کے

کوئی نیلا بیر ہووے
جتھے میرا ماہی وسدا اس شہر دی خیر ہووے

کوئی رستے موڑ دتے
تساں متھے وٹ پائے اساں رستے چھوڑ دتے

چٹے چھاڑ تلیاں دے
کل اساں ٹر جانڑاں تسی مالک جائیاں دے

آسمانی جہاز آیا
منجھی میری باہر کڈھو مینوں مایے داواز آیا

کوئی رتا ٹیلیفون ہوسی
تیری جدائی دا میرے کفن اُتے خون ہوسی

گڈی دیاں دولینڑاں
جتھے ماہی یاد آوے اساں بیٹھ کے رولینڑاں

کوئی گڈی دا تہوں مایا
میری بربادی دا پہلا مجرم توں مایا

کوئی ٹانگے جھنگ جاندے
وعدے سبناں دے ہر موڑ اُتے یاد آندے

ڈلہاں چھلے وے چھلے
تیرا ماہی بو نہہ سوہنڑا پر میرے ماہیے توں تھلے وے تھلے

میرے مونڈے تے کالا کوٹ
گلی وچوں لنگ جانداتے سڑ جانداسارا لوک

بوہے اتوں اڈکاواں
سد پٹواری نوں چند ماہیے دے ناں لاواں

کوئی جوڑی کنگیاں دی
نالے تیری نوکر آں تے نالے تیرے سنگیاں دی

کوئی چینی توڑے دی
ساریاں مرضاں نالوں مندی مرض وچھوڑے دی

کوئی سیشن حج مایا
اک دیدار تیرا ہوندے لکھ لکھ حج مایا

کوئی مڈل سکول ہووے
آکے مل ماہی میرے دلے آں سکون ہووے

کوئی سونے دی رکل مایا
اج دل بو نہہ خفا توں آکے مل مایا

بس جاندی آچھت کالا
دل دے دوٹکڑے اک ٹکڑا غم والا

چٹی بسا بچ بہہ گئے او
باریاں بند کر کے دل سا ڈالے گئے او

اُچے نکلے تے پلہائیاں نی
اُج تک نہی سونڑیاں کسے توڑ نبھائیاں نی

سرناں اُتے بیم ترے
مرضاں بڈ لائیاں داروں کہڑ اوے حکیم کرے

کوٹھے اُتوں آیا کرو
گجھ گل ساڈی سنڑوں گجھ اپڑیں سنڑ آیا کرو

چٹے رنگ دا بادام ہوسی
جینیاں تیری آں مویاں مٹی غلام ہوسی

الف اُتے مد کوئی ناں
ظلم کردا ایں تیرے ظلماں دی حد کوئی ناں

کوئی ڈل سکول ہوندے
دور دیاں سچناں دے راہ تکلڑیں فضول ہوندے

کوئی سچی پلیٹ ہووے
اُج میرے جانی آنزٹاں گڈی کدے وی نالیٹ ہووے

پھل کھل گئے لکراں دے
منگاں دعا رل کے اسیں کدے وی نہ وچھڑاں گے

دوڑے نال دوڑ ہوواں
ماہی دایر صدقہ میں آپ نجوڑ ہوواں

ھری پورے دابازار ہووے
جوڑی مزا کردی جدوں بانکایا ہووے

حویلیاں داموڑ ہووی
نتاں منی آں کدی تیرا میرا میل ہووی

کونجاں مظفر آباد دیاں
شہراں دے شہر ڈٹھے نہی ریاں ایٹ آباد دیاں

کوئی بارڈر کھرے دا
میں کوٹھیالے دی میرا ماہی مانسہرے دا

کوئی پتیاں پان دیاں
ہردم خیراں ہوون اس سوہنڑیں کوہستان دیاں

کوچاں ملتان دیاں
دنیا پھر آئیاں کیا باتاں کاغان دیاں

اٹھ کیتا عمل ڈبوندای پھر جلدی نیہرا ہوندای
کے کرسیں کہڑے خالی دا نئیں ایڈی لالچ پالی دا
کہنڈ لہسی سترے والی دا پیا باہواں چوڑا پھوندا ای

کس دتی مختاری آ کیوں لمی بانہہ الاری آ
تیری جلدی ہونڈ تیری آ دیہس اوہ پیا اولہے ہوندا ای

وچ کھیڈاں وقت لنگہانی ایں بے سمجھے پہار بدہانی ایں
راہ اوکھا وچ ویرانی اے پیا لوئی والا بی روندای

تیرا ویلا ودیا نیڑے وی کیوں کرنی ایں چہگڑے چیہڑے نی
نپ کھڑن آخر کھیڑے نی پیا رانجھا بہڑے پھوندا ای

سیدنذیر حسین شاہ

کے چھیڑاں اج پیار دا قصہ گل پرائی ہوگئی اے
ساہ ساہ بڑبڑ یار حیاتی تشر تشر تاڑی ہوگئی اے

پیلے پتر، پُہر دے کنڈے ٹھنڑی ٹھنڑی باغاں بچ
ہسدے پُھل بہار داموسم کول کہانڑی ہوگئی اے

کیہڑی گل توں گلی گلی لوکاں مجھے لائے نیں
سنر سندر طحڑے میهنڑے جنڈی پانڑی پانڑی ہوگئی اے

ہتوں پیروں بگے ہوئے فکراں دی زنجیراں نال
اس سنگلی توں ڈاہڈی اوکھی چند چھڑکانڑی ہوگئی اے

چار چھیرے دتخ کے ٹرنیں ویلے دی پگڈنڈی تے
سدھی خلقت ہتوں لنگ کے نال سیاڑی ہوگئی اے

قاضی سعیدناز

بے قدریں دی یاری کولوں کہل مکہلا رہنڑا چنگا
مطلب دی غم خاری کولوں دکھ جانی تے سہنڑا چنگا

تنگ نظری دی شاعری کولوں لیف پلہیٹ کے سینڑا چنگا
یار دی دل آزاری کولوں چپ ای کر کے بہنڑا چنگا

پہانویں ہیرے موتی ہونوڑا تے سونے چاندی دے
جیہڑا نک تے کن ترورے ہوندانیں اوہ گہنڑا چنگا

کے فیہ اس محفل دا جس پنج چنگی گل نہ سنڑاں
کساں لگدے دنیا دے پنج طعنہ چنگا مہنڑا چنگا

کچے ڈالے پینگاں پانڑاں آپڑے آپ آں آپے ٹہانڑاں
رے جسدے کچے ہونوڑا اس پینگاں توں لہنڑاں چنگا

بڈے بڈیرے آخ گئے بسمل لال نین چھپدے گدڑی پنج
سچی گل میں کرناں یارو لگدا نین مہاں کھنڑاں چنگا

عبدالوحید بسمل

سنفٹ و سنگو میری کہانٹری
بہوں نویں بہوں پرائٹری
پہاڑاں دے بچکار
شہر دے پہرے بزار
ہک حور میں دینچی ابھی
کے دساں میں یار
اُسدی نیناں دی تلوار
سینوں گئی پار
میں ہک واری امی دینچیا
فیر کوئی نہ اکھاں اگے بجیا
میں سارا شہر لہبھیا
چاروں پاسے بچھیا
میں اج وی اسی آں لہبھنا
میں چاروں پاسے بچھنا
اوہ قدرت دا شاہکار
فیر نئیں لہبھیا میرے یار
جس دے نیناں دا ہک تیر
میرا جگر گیا ایہا چیر
اج بی میں اتھے ہی گھلتا آں
پہاڑاں دے بچکار
شہر دے پہرے بزار

طاہر احمد طاہر

یاداں
دیہاڑی راتی
عمر لنگدی جلے
لنگ گئی حیاتی
کدے وی اُس نے
مڑ کے نہ پائی
طاہر دار چہاتی
اوہ بچپن داسا تھی
یاد آندا اے
بس دنے راتی

طاہر احمد طاہر

ہلے بی اے
شہر چناراں سامان دلے دے سکون دا
اوہ ہک سیت جدوں
منگیا معجزہ کن فیکون دا
شہر یاراں جتھے
مجتاں دا سفر ساڈا
کلہے کلہے لنگیا
جتھے کدی کسی دا
نال اساں ایہا منگیا
اوہ یار جو میرا ایہا
سپ بنڑ کے اسی سنڑ ڈنگیا
اُس وادی حسن بچ
اوہ یاداں دا
مزار باقی اے
اوہ سپنیاں تے خاباں دا
نکا جیا دربار باقی اے

طاہر احمد طاہر

اے دکھاں آلی رات کدے نہ کدے تے کسی
اوہ سوہنڑی شکل و صورت پیار اگے وی چہکسی

سارے شہر سارے ملخ اوہ پھردا رہندا اے
ہک وار کدے تے آکے ایٹ آباد وی رُکسی

اج کھیکھنڑ میرے نال تو رج رج پیا کھیڈیں
یاد میں وی آساں جدوں دل تیرا اے دُخسی

میری آہ لگی آتے رسیں سارے جگ اُتے
اے بٹیاں آنگڑ دل تیرا کدی کولیاں آنگڑ ٹھنسی

میں ٹر جساں فتر مڑ کے تیرے شہر نہ آساں
پہرنی پہرنی اکھیاں تو فتر اتھرو کدی نہ رُکسی

اوہ لیاسی بچ نہانڑاں تے اوہ شملہ اتے پھرنڑاں
اُس سوہنڑے شہر دیاں گلاں طاہر کدی نہ پہلسی

طاہراحمد طاہر

میں ملخاں ملخاں پھر گیاں
 میں سارے پاسے ہوں آیاں
 میں کسی پاسے وی جلاں
 تہداں کدی نہ پہلاں
 توں میری جان میرا پیارا ایں
 بیقرار دلے دا قرار ایں
 پریاں اتھے بسدیاں نے
 حوراں اتھے رہندیاں نے
 دلے بچے توں ای توں ایں
 توں سوہنڑا دیس ہزارہ ایں
 میری جانی کولوں وی پیارا ایں

طاہر احمد طاہر

ہزارے دے پانڑی دیاں اپنڑیاں ای گلاں نے
 اج تک دل بچ اوہی پیار دیاں چھلاں نے
 ملخ ہزارے دی شان نرالی لوکو
 زمین دے تخت تے شاہ آنگو لگے
 گل تے گلزار اتھے ست رنگی بہار اتھے
 دلاں آں چھیڑے فضاواں دا نکھار اتھے
 راتی دا چانڑ اتھے تاریاں دی لو
 چوے پاسے نچے اتھے یار دی خشبو
 دُنیا تے نئیں لبھنڑا ملک ہزارے آنگوں
 ساوی ساوی تہرتی تے چن تے ستارے آنگوں

طاہر احمد طاہر

انہاں اکھاں بچ رہ گئی اداسی
 کدے اسی بی جلساں بڑاسی
 کدی یاد پردیسیاں دی آسی
 جند رہ گئی پیاسی دی پیاسی
 اساں خاباں بچ ہونڑ اے ستاسی
 سوہنڑی دا گراں سنگیو اوہ مٹھا مٹھا ناں سنگیو
 اوہ پھلاں دی خشبو سنگیو توتاں دی چھاں سنگیو
 شاماں پیندیاں تے دل ساڈا ڈردا
 تیرے شہر بچ پھرن آں جی کردا
 تیرے ہاسیاں تے اج تک طاہر مردا
 جانی اپنڑا توں کیوں نہیں مہاں کردا
 سپ بنڑکے دلے تے پیا پھردا
 سوہنڑی دا گراں سنگیو اوہ مٹھا مٹھا ناں سنگیو
 اوہ پھلاں دی خشبو سنگیو توتاں دی چھاں سنگیو

سوہنڑی دا گراں

طاہر احمد طاہر

سوہنڑی دا گراں سنگیو اوہ مٹھا مٹھا ناں سنگیو
 اوہ پھلاں دی خشبو سنگیو توتاں دی چھاں سنگیو
 جانی جانی تے اسی آں رُلے
 ہنجو اکھیاں توں بگ بگ ڈہلے
 دل چہلا کتھے ہونڑ جُلے
 تاہیوں اج تک اسی نہیں پُہلے
 سوہنڑی دا گراں سنگیو اوہ مٹھا مٹھا ناں سنگیو
 اوہ پھلاں دی خشبو سنگیو توتاں دی چھاں سنگیو
 جدا ہو کے تیرے توں روئے
 دکھ مونڈیاں تے رخ کے ٹھوئے
 کدی سکھ دی نیندر نہ سوئے
 کدی دلے آں چین نہیں دیندا
 مہاں کدرے بیہنڑ نہیں دیندا
 سوہنڑی دا گراں سنگیو اوہ مٹھا مٹھا ناں سنگیو
 اوہ پھلاں دی خشبو سنگیو توتاں دی چھاں سنگیو
 راتاں لنگدیاں گنڑ گنڑ تارے
 یاد آندے نے سوہنڑے سارے
 کدوں جلساں اسی ہزارے
 جتھے وسدے دلاں دے پیارے
 پیا دلے وچ چھریاں مارے
 سوہنڑی دا گراں سنگیو اوہ مٹھا مٹھا ناں سنگیو
 اوہ پھلاں دی خشبو سنگیو توتاں دی چھاں سنگیو

سنڑیئے اتھے میلہ لگسی، پھیرا ٹورا پا ہی آساں
کے کارے جوگا نہ پر سکا پکا ناں لٹاساں

آپنڑے ناظم صاب وی آسن، آپنڑے دل دا حال سنڑاسن
نواں شہر دی ترقی والے، جنجو ہی اوہ کم گنڑاسن
نکی جی فنکاری کرساں

اٹھ کے زور دا نعرہ لاساں۔ سکا پکا ناں لٹاساں

سنڑیئے اتھے میلہ لگسی، پھیرا ٹورا پا ہی آساں
کے کارے جوگا نہ پر سکا پکا ناں لٹاساں

سنڑیئے فر مشاعرہ کرسن، سیتی جیسن سیتی مرسن
آپنڑے پیار دی خاطر سنگیو، جنجو ہی اوہ آہواں پھرسن
نکی جی فنکاری کرساں

واہ واہ کر کے سر ہلاساں، سکا پکا ناں لٹاساں

سنڑیئے اتھے میلہ لگسی، پھیرا ٹورا پا ہی آساں
کے کارے جوگا نہ پر سکا پکا ناں لٹاساں

اجمل نذیر نواں شہر